

Prima zi de școală

Val

După luni de plictiseală, zile, nopți caniculare,
Printre halbe, mahmureală, pe la munte, pe la mare,
Văd aiurea într-un ziar vestea aia mai nasoală
Desenată de tipar : "MÂINE-I PRIMA ZI DE ȘCOALĂ!"

Pe-o terasă, sub umbrele, cu fete decoltate,
Arătând precum și ele, -n anu' trei de facultate,
C-am gândit de două ori, ambele la tata doar,
Prezentându-mă în zori, să nu-l văd pe dracu' iar,

Fi'nd în școală cunoscut și cu ani buni de vechime,
Într-a patra, c-au sărit toți din clasa mea pe mine,
Însă cu mai mult respect, parcă și un pic de teamă,
Lucru ce-l găsesc corect, nefiind de-aceeași seamă;

Ce mai vâlvă! Ce pupici ! Eu, mai mare printre ei,
Se mirau și-a' lor mămici ca de zmeul între zmei,
Nu mai zic de profesoare, ce m-au strâns cu drag la piept
Și de doamna directoare, c-am putut să mă deștept,

Iar în clasă, prima oră, fără să mă sinchiesc,
Cu-o excepție minoră fui lăsat să și vorbesc,
Chiar mai mult, mă ascultau, și nu spun istorioare,
Pedepsit n-am fost să stau, un minut doar, în picioare,

Și apoi, ca niciodat', nimeni nu m-a luat de prost,
Dup-atâta repetat știind toate pe de rost,
Mai cu seamă că a patra așa mult ce mi-a plăcut,
De cinci ani, tare ca piatra, altceva nu am făcut

Că și tata-i mândru tare, intelectual agrar,
Numai mama vise are, la liceu să fiu măcar
Pe un post de profesor, cu probleme mai ușoare,
Nu cum am, ca-nvățător, pe la clasele primare!

Valeriu Cercel